

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/26/2015
Identifikačné číslo spisu:	7014200902
Dátum vydania rozhodnutia:	04.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7014200902.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD., v právnej veci navrhovateľa: Y. O., bytom B., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Košice, so sídlom Moyzesova 18, Košice, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu sp. zn. 25/14 - KaKe, R. z.: 35784/14 zo dňa 23. júna 2014, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Sp/35/2014 - 34 zo dňa 14. novembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Sp/35/2014 - 34 zo dňa 14. novembra 2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu (ďalej aj „Centrum“) a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Napadnutým rozhodnutím odporca navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci s poukazom na § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z., v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“). Odporca tak rozhodol z dôvodu, že nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nesplnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

Krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že v konaní, v ktorom navrhovateľ žiadal poskytnutie právnej pomoci, t. j. v exekučnom konaní vedenom u súdnej exekútorky JUDr. W. K., sp. zn. EX

910/12, nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, čím nebola splnená jedna z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci.

K námietke premlčania týkajúcej sa nároku oprávneného v predmetnom exekučnom konaní krajský súd uvádza, že táto námietka je neopodstatnená, nakoľko návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol podaný v desaťročnej lehote od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Navrhovateľom namietaná skutočnosť, že exekučné konanie bolo v minulosti zastavené z dôvodu, že rozsudok nebol právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, nemôže byť dôvodom na zastavenie exekučného konania sp. zn. EX 910/12, ktoré je vedené už na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Exekučného poriadku.

K námietke navrhovateľa o tom, že podľa potvrdenia súdnej exekútorky zo dňa 22.02.2010 vymáhané úroky predstavujú sumu 306,80 eur a vzhľadom na zaplatenie istiny sa ich výška nebude meniť, krajský súd uvádza, že z uvedeného potvrdenia nemožno vyvodit', že tieto úroky neboli predmetom súdneho konania, ako to uvádza navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku. Vady v doručovaní rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/30/2009 zo dňa 23.03.2009 ako exekučného titulu boli postupom súdu odstránené a rozsudok sa stal právoplatným a vykonateľným aj v časti úrokov z omeškania vo výške 8 % z dlžnej sumy od 29.06.2006 do zaplatenia, t. j. do dňa 22.02.2010. Z uvedeného dôvodu je podľa prvostupňového súdu irelevantná námietka navrhovateľa, že úroky z omeškania už nemôžu byť znovu vymáhané v exekučnom konaní.

II.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie v lehote ustanovenej zákonom. Navrhovateľ odvolanie odôvodnil tým, že exekučný príkaz sp. zn. EX 910/12 zo dňa 06.12.2013 je v rozpore s rozsudkom Okresného súdu Košice I, č. k. 38C/71/2006-146 zo dňa 13.10.2008 vzhľadom k tomu, že navrhovateľ právoplatný rozsudok neobdržal, hoci sa proti prvostupňovému rozsudku Okresného súdu Košice I riadne a včas odvolal.

Navrhovateľ následne v odvolaní uvádza, že dňa 22.02.2010 navštívil súdnu exekútorku JUDr. W. K. a uhradil ňou požadované pohľadávky týkajúce sa istiny vo výške 1 049,30 €, ako aj trovy exekútora vo výške 249,73 € s tým, že úroky predstavovali sumu 306,80 €. Podľa navrhovateľa sa však úroky meniť nemali, keďže istinu uhradil.

Navrhovateľ je toho názoru, že nejestvuje žiadny relevantný dôkaz o tom, že si nesplnil svoje povinnosti, nakoľko s časovým predstihom, dňa 22.02.2010, kedy ešte nemal v rukách právoplatný rozsudok a nebol dlžníkom, uhradil fiktívny dlh. Z rovnakých dôvodov ani úroky z omeškania za obdobie od 29.06.2006 do 23.02.2010, ako aj exekučný príkaz sp. zn. EX 910/12 zo dňa 06.12.2013 nemajú právne opodstatnenie. V tejto súvislosti ešte navrhovateľ poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 37Er/1441/2009-42 zo dňa 17.02.2010, ktorým príslušný súd vyhovel námietke proti exekúcii a došlo k pozastaveniu exekúcie.

Záverom navrhovateľ poznamenáva, že so žalobcom - Správou majetku Košického samosprávneho kraja, s. r. o., nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu. Zmluvu o prenájme nebytových priestorov uzavrel v roku 2002 ako samostatne zárobkovo činná osoba s vedením polikliniky Sever Košice.

III.

Odporca využil svoje právo, k odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadriť. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil, keďže rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne a v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

Odporca vo vyjadrení ďalej uvádza, že tvrdenia navrhovateľa obsiahnuté v odvolaní nie sú spôsobilé prívodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Navyše tvrdenia, ktoré navrhovateľ v odvolaní

uvádza, už boli predmetom právoplatne ukončeného súdneho konania o zaplatenie pohľadávky, ktoré predchádzalo exekučnému konaniu, v ktorom navrhovateľ požiadal o právnu pomoc. Ďalej navrhovateľ iba opakovane uvádza tvrdenia obsiahnuté v návrhu na začatie konania pred prvostupňovým súdom bez toho, aby konkretizoval, v čom vidí nezákonnosť alebo nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihladne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovanie právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie, spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

Spornou skutočnosťou v prejednávanej veci je otázka zrejmej bezúspešnosti žiadosti navrhovateľa o priznanie nároku na právnu pomoc podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci.

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že navrhovateľ podal dňa 30.12.2012 žiadosť o poskytnutie právnej pomoci vo veci exekučného konania vedeného u exekútorky JUDr. W. K. pod sp. zn. EX 910/12, oprávneného Správa majetku Košického samosprávneho kraja, s.r.o., proti povinnému Y. O., o vymoženie úrokov z omeškania vo výške 307,26 €, trov súdneho konania, trov právneho zastúpenia a trov exekúcie. Exekučné konanie EX 910/12 je vedené na základe vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 38C/71/2006 - 146 zo dňa 13.10.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/30/2009 - 173 zo dňa 23.03.2009. Rozsudkom Okresného súdu Košice I č. k. 38C/71/2006 - 146 zo dňa 13.10.2008 bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť Správe majetku Košického samosprávneho kraja, s.r.o., istinu 31.611,20 Sk (1.049,30 €) spolu s úrokom z omeškania 8 % z dlžnej sumy od 29.06.2006 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 5Co/30/2009 - 173 zo dňa 23.03.2009 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I.

Z predloženého spisového materiálu súd ďalej zistil, že predmetné exekučné konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. EX 758/2009 a uznesením č. k. 37Er/1441/2009 - 42 zo dňa 17.02.2010 Okresný súd Košice I. vyhovel námietkam povinného proti exekúcii a súčasne v tej istej veci uznesením č. k. 33Er/1441/2009 - 46 zo dňa 01.03.2012 súd exekúciu zastavil. Námietke povinného proti exekúcii bolo vyhovené z dôvodu, že exekučný titul - rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/30/2009 - 173

zo dňa 23.03.2009 nebol právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, nakoľko nebol kvalifikovane doručený.

Z doložky právoplatnosti a vykonateľnosti vyznačenej na predmetných rozsudkoch Okresného súdu Košice I a Krajského súdu v Košiciach vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Košice I. č. k. 38C/71/2006 - 146 zo dňa 13.10.2008 nadobudol právoplatnosť v časti výroku II. dňa 05.12.2008 a v časti výrokov I. a III. dňa 08.08.2011 a vykonateľnosť v časti výrokov I. a III. dňa 12.08.2011. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/30/2009 - 173 zo dňa 23.03.2009, nadobudol právoplatnosť dňa 08.08.2011, a vykonateľnosť v časti výroku II. dňa 12.08.2011. Následne na základe už vykonateľného exekučného titulu, podaného návrhu na vykonanie exekúcie a vydaného poverenia na vykonanie exekúcie, súdna exekútorka JUDr. W. K. vydala dňa 06.12.2013 exekučný príkaz č. EX 910/12.

K doručeniu exekučného titulu povinnému, t. j. navrhovateľovi sa v administratívnom spise nachádza záznam z nahliadnutia do súdneho spisu, podľa ktorého zástupca odporcu nahliadol do spisu 38C/71/2006 a zistil, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/30/2009 - 173 bol najprv doručený bývalému právnenému zástupcovi navrhovateľa, následne sa súd opakovane pokúsil doručiť rozsudok navrhovateľovi, no bezúspešne, a teda súd pristúpil k ustanoveniu opatrovníka, prostredníctvom ktorého bol rozsudok doručený dňa 08.08.2011, podľa čoho je aj vyznačená právoplatnosť a vykonateľnosť na predmetnom rozsudku.

Podľa potvrdenia vydaného súdnou exekútorkou JUDr. W. K. dňa 22.02.2010, navrhovateľ dňa 22.02.2010 uhradil istinu vo výške 1.049,30 € a trovy exekútora vo výške 249,73 €. Vymáhané úroky z omeškania ku dňu 22.02.2010 predstavujú sumu 306,80 € a vzhľadom na zaplatenie istiny sa ich výška meniť nebude.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z ustanovenia § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy. Jednou z takýchto podmienok je skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z.). Samozrejme, nie je úlohou správneho orgánu prejedukovať výsledok konania vo veciach podľa § 3 zákona č. 327/2005 Z.z. z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať

oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva, alebo napr. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.

Ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu, má centrum prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu.

K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu Centrom právnej pomoci zaujal názor aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 z 25. apríla 2013, v ktorom konštatoval, že „Posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení toho osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná. Sťažovateľ mal navyše zachované právo zvoliť si sám právneho zástupcu mimo inštitútu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. osobám v materiálnej núdzi.“

Z vyššie uvedeného vyplýva právomoc odporcu pri analyzovaní splnenia podmienok ustanovených v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. skúmať zrejmu bezúspešnosť sporu, v rámci ktorého žiadateľ právnú pomoc žiada.

Najvyšší súd konštatuje, že žiadna z navrhovateľom vznesených námietok v odvolaní nie je spôsobilá privodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia. Navrhovateľ v prvom rade namieta rozpor vydaného exekučného príkazu s rozsudkom Okresného súdu Košice I, a to v súvislosti so skutočnosťou, že navrhovateľ právoplatný rozsudok neobdržal. Rozsudok Okresného súdu Košice I, ako aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach je opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, čo zakladá vyvrátenú domnienku, že predmetné rozhodnutia sú právoplatné a vykonateľné, a teda že boli účastníkom konania riadne doručené. Navrhovateľ v priebehu exekučného konania EX 910/12 v postavení povinného, nepodal námietky proti exekúcii z dôvodu spochybnenia vykonateľnosti exekučného titulu, a teda riadne doručenie predmetných rozhodnutí, exekučného titulu, nebolo v priebehu exekučného konania EX 910/12 spochybnené, ani vyvrátené, a teda platí, že exekúcia EX 910/123 je vedená na podklade riadne vykonateľného exekučného titulu, nakoľko nebol preukázaný opak. Námietke navrhovateľa ohľadom doručenia exekučného titulu teda nemožno vyhovieť.

Navrhovateľ opätovne uvádza, že dňa 22.02.2010 uhradil dlžnú sumu, ako aj časť trov exekučného konania, čo však nijakým spôsobom nevyklučuje nárok oprávneného na úroky z omeškania v zodpovedajúcej výške, t. j. odo dňa omeškania, od 29.06.2006 do 23.02.2010, tak, ako je správne uvedené v exekučnom príkaze zo dňa 06.12.2013. Z predloženého spisového materiálu je nesporné, že účastník exekučného konania vystupujúci v postavení oprávneného má na predmetné úroky z omeškania nárok, a teda odvolací súd sa nemôže stotožniť s námietkami navrhovateľa ohľadom úrokov z omeškania.

Navrhovateľ síce uhradil dlžnú istinu ešte pred nadobudnutím právoplatnosti samotného exekučného titulu, to však nevyklučuje nárok oprávneného na úroky z omeškania. Exekučné konanie, v rámci ktorého žiada navrhovateľ poskytnutie právnej pomoci, je vedené na vymoženie práve dlžných úrokov z

omeškania. Tým, že dlžník uhradí svoj dlh, nie je dotknuté právo veriteľa na zodpovedajúce úroky z omeškania. Najvyšší súd má za riadne preukázané, že navrhovateľ bol v omeškaní so zaplatením dlžnej istiny voči oprávnenému, nárok oprávneného bol právoplatne priznaný Krajským súdom v Košiciach, a teda oprávnený má nárok na vymoženie dlžných úrokov z omeškania, vyplývajúcich zo skutočnosti, že navrhovateľ ako povinný bol v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy voči oprávnenému.

Pokiaľ ide o namietanú existenciu zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a Správou majetku Košického samosprávneho kraja, s.r.o., najvyšší súd uvádza, že táto námietka je v štádiu exekučného konania bezpredmetná, nakoľko existencia zmluvného vzťahu bola právoplatne vyriešená v rámci súdneho konania 38C/71/2006, na základe čoho bola navrhovateľovi ako povinnému uložená predmetná povinnosť na plnenie.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ nespĺňa jednu z troch podmienok, ktoré musia byť kumulatívne splnené na priznanie právnej pomoci, konkrétne negatívne formulovanú podmienku, že sa nejedná o zrejmu bezúspešnosť konania. V takomto prípade nie je možné navrhovateľovi vyhovieť a priznať mu právnu pomoc v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., § 250l ods. 2 O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.